

$$\begin{cases} C_1 x_1 + C_2 = x_1^2; \\ C_1 x_2 + C_2 = x_2 - \frac{9}{4}; \end{cases} \begin{cases} -1 \cdot \frac{1}{2} + C_2 = \left(\frac{1}{2}\right)^2; \\ -1 \cdot x_2 + C_2 = x_2 - \frac{9}{4}; \end{cases}$$

$$C_2 = \frac{3}{4}; x_2 = \frac{1}{2} \left(C_2 + \frac{9}{4} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{3}{4} + \frac{9}{4} \right) = \frac{3}{2}.$$

Отже, допустима екстремаль $y = -x + \frac{3}{4}$.

Знайдемо відповідне значення функціоналу:

$$y' = -1; I \left[-x + \frac{3}{4} \right] = \int_{\frac{1}{2}}^{\frac{3}{2}} \sqrt{1 + (-1)^2} dx = \underline{\sqrt{2}}.$$

Оскільки згідно з геометричним змістом задачі функціонал має мінімум і допустима екстремаль єдина, то на ній і досягається мінімум. Отже, найкоротша відстань дорівнює $\sqrt{2}$.

Приклад 19. Знайти криву $y = y(x)$, яка доставляє максимум функціоналу $I[y] = \int_0^{\frac{\pi}{2}} (y^2 - (y')^2) dx$ при умові, що її лівий і правий кінці належать відповідно лініям $y = -x + 1$ і $y = 2x$.

Розв'язання. Складемо рівняння Ейлера

$$F'_y - \frac{d}{dx} F'_{y'} = 0:$$

$$F = y^2 - (y')^2; F'_y = 2y; F'_{y'} = -2y'; \frac{d}{dx} F'_{y'} = -2y'';$$

$$2y + 2y'' = 0; y'' + y = 0.$$

Знайдемо загальний розв'язок:

$k^2 + 1 = 0$; $k_{1,2} = \pm i$; $y = C_1 \cos x + C_2 \sin x$ — екстремалі.

Конкретні значення довільних сталих C_1 і C_2 знайдемо з умов трансверсальності

$$\left[F + (g'_1 - y')F'_{y'} \right]_{x=x_1} = 0; \left[F + (g'_2 - y')F'_{y'} \right]_{x=x_2} = 0:$$

$$y' = -C_1 \sin x + C_2 \cos x; x_1 = 0; x_2 = \frac{\pi}{2};$$

$$\begin{aligned} F &= y^2 - (y')^2 = (C_1 \cos x + C_2 \sin x)^2 - \\ &- (-C_1 \sin x + C_2 \cos x)^2 = C_1^2 \cos^2 x + 2C_1 C_2 \sin x \cos x + \\ &+ C_2^2 \sin^2 x - C_1^2 \sin^2 x + 2C_1 C_2 \sin x \cos x - C_2^2 \cos^2 x = \\ &= C_1^2 (\cos^2 x - \sin^2 x) + 2C_1 C_2 \sin 2x - C_2^2 (\cos^2 x - \sin^2 x) = \\ &= C_1^2 \cos 2x + 2C_1 C_2 \sin 2x - C_2^2 \cos 2x; \end{aligned}$$

$$g_1 = -x + 1; g'_1 = -1; g_2 = 2x; g'_2 = 2; F'_{y'} = 2C_1 \sin x - 2C_2 \cos x;$$

$$\left[C_1^2 \cos 2x + 2C_1 C_2 \sin 2x - C_2^2 \cos 2x + (-1 + C_1 \sin x - C_2 \cos x) \times \right. \\ \left. \times (2C_1 \sin x - 2C_2 \cos x) \right]_{x=0} = 0;$$

$$\left[C_1^2 \cos 2x + 2C_1 C_2 \sin 2x - C_2^2 \cos 2x + (2 + C_1 \sin x - C_2 \cos x) \times \right. \\ \left. \times (2C_1 \sin x - 2C_2 \cos x) \right]_{x=\frac{\pi}{2}} = 0;$$

$$\begin{cases} C_1^2 - C_2^2 + (-1 - C_2) \cdot (-2C_2) = 0; & \left\{ \begin{aligned} C_1^2 + C_2^2 + 2C_2 &= 0; \\ -C_1^2 + C_2^2 + (2 + C_1) \cdot 2C_1 &= 0; \end{aligned} \right. \\ -C_1^2 + C_2^2 + (2 + C_1) \cdot 2C_1 = 0; & \left\{ \begin{aligned} C_1^2 + C_2^2 + 4C_1 &= 0; \end{aligned} \right. \end{cases}$$

$$C_1 = -\frac{4}{5}; \quad C_2 = -\frac{8}{5}.$$

Отже, допустима екстремаль (шукана крива):

$$y = \underline{\underline{-\frac{4}{5} \cos x - \frac{8}{5} \sin x.}}$$

3.4. Варіаційні принципи

Варіаційні принципи застосовуються до аналізу різноманітних явищ. Суть кожного з них полягає в тому, що зі всіх допустимих для досліджуваної системи станів реалізується той, який відповідає екстремуму певного функціоналу (для кожного принципу свого). Розглянемо два таких принципи.

Принцип Ферма в оптиці: *зі всіх можливих шляхів, які сполучають точки A і B , світло вибирає той, що відповідає найменшому часу руху:*

$$I = \frac{1}{c_{\cup AB}} \int n dt \rightarrow \min.$$

Тут c — швидкість світла у вакуумі, n — показник заломлення світла в даному середовищі, t — час.

Форма кривої AB визначається мінімумом вказаного функціоналу. В оптично однорідному середовищі ($n = const$) — це пряма лінія.

Принцип Гамільтона-Остроградського (принцип найменшої дії) в механіці: *дійсний рух системи виділяється зі всіх допустимих рухів тим, що функціонал, який називається дією, $S = \int_{t_1}^{t_2} L dt$ досягає при цьому мінімуму.*

Тут L — **функція Лагранжа**, що є різницею кінетичної T і потенціальної U енергій: $L = T - U$.

Візьмемо для прикладу найпростішу механічну систему, що складається тільки з однієї матеріальної точки масою m , яка рухається вздовж осі Ox під дією сили з потенціалом $U(x)$. Розглянемо два випадки:

а) Нехай система консервативна і її функція Ла-

гранжа $L = L(x, \dot{x})$ не залежить явно від часу t (**однорідність часу**). Тоді рівняння Ейлера для функціоналу S спрощується і набуває вигляду: $L - L'_{\dot{x}} \cdot \dot{x} = -C$, де

$$\dot{x} = \frac{dx}{dt} \text{ — швидкість, } C = \text{const.}$$

$$\text{Але } x \cdot L'_{\dot{x}} = x \cdot \left(\frac{m \dot{x}^2}{2} \right)'_{\dot{x}} = x \cdot m \cdot \dot{x} = m x \dot{x}^2 = 2T;$$

$$L - L'_{\dot{x}} = (T - U) - 2T = -T - U. \quad \text{Звідси } -T - U = -C,$$

$T + U = C$. Тобто, закон збереження енергії виступає наслідком варіаційного принципу найменшої дії.

б) Нехай функція Лагранжа L не змінюється при паралельному перенесенні системи (**однорідність простору**). Тоді у функціоналі S підінтегральна функція $L = L(t, x)$ не залежить явно від невідомої

функції $x = x(t)$ і рівняння Ейлера спрощується, набуваючи вигляду:

$$\frac{d}{dt} L'_{\dot{x}} = 0; \quad L'_{\dot{x}} = (T - U)'_{\dot{x}} =$$

$$= T'_{\dot{x}} = C, \quad C = \text{const.} \quad \text{Але } T'_{\dot{x}} = \left(\frac{m \dot{x}^2}{2} \right)'_{\dot{x}} = m \dot{x} = p \text{ — імпульс системи. Звідси } \underline{p = C}. \text{ Тобто, закон збереження імпульсу теж виступає наслідком варіаційного принципу найменшої дії.}$$

Задачі для самостійної роботи

1. Використовуючи достатні умови, дослідити на екстремум функціонал:

$$1.1. I[y] = \int_0^3 (y')^3 dx; y(0) = 0; y(3) = 6.$$

$$1.2. I[y] = \int_0^2 (xy' + (y')^2) dx; y(0) = 1; y(2) = 0.$$

$$1.3. I[y] = \int_0^1 ((y')^2 + yy' - 16y^2) dx; y(0) = 0; y(1) = 0.$$

$$1.4. I[y] = \int_0^{\frac{\pi}{4}} (4y^2 - (y')^2 + 8y) dx; y(0) = 1; y\left(\frac{\pi}{4}\right) = 1.$$

$$1.5. I[y] = \int_1^2 x^2 (y')^2 dx; y(1) = 3; y(2) = 1.$$

$$1.6. I[y] = \int_1^2 (y' + x^2 (y')^2) dx; y(1) = 3; y(2) = 5.$$

$$1.7. I[y] = \int_1^2 (x^2 (y')^2 + 12y^2) dx; y(1) = 1; y(2) = 8.$$

$$1.8. I[y] = \int_0^6 (2xy - (y')^2) dx; y(0) = 1; y(6) = 1.$$

$$1.9. I[y] = \int_0^1 y (y')^2 dx; y(0) = 5; y(1) = 5.$$

$$1.10. I[y] = \int_0^1 e^y (y')^2 dx; y(0) = 0; y(1) = \ln 4.$$

$$1.11. I[y] = \int_1^2 \frac{x^3}{(y')^2} dx; y(1) = 1; y(2) = 4.$$

$$1.12. I[y] = \int_0^1 (1+x)(y')^2 dx; y(0) = 0; y(1) = 1.$$

$$1.13. I[y] = \int_0^{\frac{\pi}{2}} (y^2 - (y')^2) dx; y(0) = 1; y\left(\frac{\pi}{2}\right) = 1.$$

$$1.14. I[y] = \int_1^2 (x(y')^4 - 2y(y')^3) dx; y(1) = 0; y(2) = 1.$$

$$1.15. I[y] = \int_0^1 ((y')^2 + y^2 + 2ye^{2x}) dx; y(0) = \frac{1}{3}; y(1) = \frac{1}{3}e^2.$$

2. Знайти допустимі екстремалі задачі Лагранжа:

$$2.1. I[y, z] = \int_0^1 \sqrt{1 + (y')^2 + (z')^2} dx;$$

$$y(0) = -1; z(0) = 1; y(1) = 0; z(1) = -1; x + y + z = 0.$$

$$2.2. I[y, z] = \int_0^1 ((y')^2 + z) dx;$$

$$y(0) = 1; z(0) = 1; y(1) = e; z(1) = e^2 + 1; z - y^2 - x = 0.$$

$$2.3. I[y, z] = \int_0^1 ((y')^2 + z^2) dx;$$

$$y(0) = 0; z(0) = 1; y(1) = 1; z(1) = \sqrt{2}; y - z^2 + 1 = 0.$$

3. Знайти допустимі екстремалі ізопериметричної задачі:

$$3.1. I[y] = \int_0^1 ((y')^2 + x^2) dx; y(0) = 0; y(1) = 0; \int_0^1 y^2 dx = 2.$$

$$3.2. I[y] = \int_0^1 (y')^2 dx; y(0) = 0; y(1) = \frac{1}{4}; \int_0^1 (y - (y')^2) dx = \frac{1}{12}.$$

3.3. $I[y] = \int_0^1 (x + (y')^2) dx$; $y(0) = 0$; $y(1) = 0$; $\int_0^1 y dx = 2$.

4.1. Знайти допустиму екстремаль функціоналу

$$I[y] = \int_{\frac{1}{2}}^{\frac{23}{8}} \sqrt{1 + (y')^2} dx$$

при умові, що лівий і правий кінці

належать відповідно лініям $y = x^2$; $y = x - 5$.

4.2. Знайти допустиму екстремаль функціоналу

$$I[y] = \int_1^2 (x^2 (y')^2 - xy) dx$$

при умові, що лівий і правий кінці

належать відповідно лініям $y = 2x - 1$; $y = x^2$.

4.3. Знайти допустиму екстремаль функціоналу з рухомими кінцями

$$I[y] = \int_{x_1}^{x_2} (y + 2xy' + (y')^2) dx$$

при умові,

що лівий і правий кінці належать відповідно лініям $y = 2x + 1$; $y = -x + 2$.

5.1. Знайти найкоротшу відстань від точки $A(-1;5)$ до параболи $y^2 = x$.

5.2. Знайти найкоротшу відстань між колом $x^2 + y^2 = 1$ і прямою $x + y = 4$.

5.1. Знайти найкоротшу відстань між параболою $y = x^2$ і прямою $y = x - 5$.

Запитання для самоконтролю та підготовки до екзамену (заліку)

1. Що називається функціоналом?
2. Що таке відносний (абсолютний) мінімум (максимум) функціоналу? Що таке сильний (слабкий)

екстремум?

3. Сформулюйте перше і друге означення варіації функціоналу. Що називається другою варіацією функціоналу?

4. Як ставиться найпростіша задача варіаційного числення?

5. У чому полягає необхідна умова екстремуму функціоналу у варіаційній формі?

6. Запишіть рівняння Ейлера. Який його порядок?

7. Як ставиться найпростіша задача варіаційного числення для функціоналів, що залежать від кількох функцій?

8. Запишіть систему рівнянь Ейлера-Лагранжа.

9. Як ставиться найпростіша варіаційна задача для функціоналів, що залежать від похідних вищих порядків?

10. Запишіть рівняння Ейлера-Пуассона. Який його порядок?

11. У чому полягає достатня умова екстремуму функціоналу у варіаційній формі?

12. Сформулюйте посилені достатні умови Лежандра екстремуму функціоналу.

13. Як ставиться задача Лагранжа на умовний екстремум?

14. У чому полягає метод множників Лагранжа стосовно розв'язування задачі Лагранжа на умовний екстремум?

15. Що таке ізопериметрична задача на умовний екстремум?

16. У чому полягає метод множників Лагранжа стосовно розв'язання ізопериметричної задачі?

17. У чому полягає принцип взаємності?

18. Як ставиться варіаційна задача з рухомими

кінцями?

19. Сформулюйте природні крайові умови.

20. Сформулюйте умови трансверсальності для випадку, коли кінці шуканої екстремалі можуть ковзати вздовж заданих ліній.

21. У чому полягає принцип Ферма в оптиці?

22. Сформулюйте принцип найменшої дії в механіці.

Список рекомендованої літератури

1. Эльсгольц Л.Э. Дифференциальные уравнения и вариационное исчисление. — М.: Наука, 1969. — 424 с.

2. Мышкис А.Д. Математика для втузов (специальные курсы). — М.: Наука, 1971. — 632 с.

3. Смирнов В.И. Курс высшей математики. т.4, ч.1. — М.: Наука, 1974. — 336 с.

4. Высшая математика / П.Ф.Овчинников, Б.М.Лисицын, В.М.Михайленко. — К.: Вища шк., 1989. — 676 с.

5. Пак В.В., Носенко Ю.Л. Вища математика. — К.: Либідь, 1996. — 440 с.

6. Цлаф Л.Я. Вариационное исчисление и интегральные уравнения. — М.: Наука, 1970. — 191 с.

7. Вариационное исчисление (задачи и упражнения) / М.Л.Краснов, Г.И.Макаренко, А.И.Киселев. — М.: Наука, 1973. — 192 с.

8. Высшая математика: Сборник задач / Х.И.Гаврильченко, А.Ф.Кривой, П.С.Кропивянский и др. — К.: Вища шк., 1991. — 455 с.

9. Высшая математика в упражнениях и задачах. В 2-х ч. Ч.II / П.Е.Данко, А.Г.Попов, Т.Я.Кожевникова. — М.: Высш.шк., 1997. — 416 с.

ЗМІСТ

Передмова	3
Завдання 1. ФУНКЦІОНАЛ ТА ЙОГО ВАРІАЦІЯ. ЕКСТРЕМУМ	3
1.1. Поняття про функціонал	3
1.2. Екстремум функціоналу	6
1.3. Класичні задачі варіаційного числення	9
1.4. Варіація функції та приріст функціоналу. Неперервність. Лінійний функціонал	11
1.5. Перша та друга варіації функціоналу	12
Задачі для самостійної роботи	18
Завдання 2. НЕОБХІДНА УМОВА ЕКСТРЕМУМУ. ДИФЕРЕНЦІАЛЬНЕ РІВНЯННЯ ЕКСТРЕМАЛЕЙ	19
2.1. Необхідна умова екстремуму функціоналу	20
2.2. Задача на екстремум функціоналу з закріпленими кінцями. Диференціальне рівняння екстремалей (рівняння Ейлера)	21
2.3. Диференціальне рівняння екстремалей функціоналу, в який входять похідні вищих порядків (рівняння Ейлера-Пуассона)	31
2.4. Система диференціальних рівнянь екстремалей функціоналу, що залежить від кількох функцій (система рівнянь Ейлера-Лагранжа)	35
2.5. Канонічні рівняння екстремалей	39
Задачі для самостійної роботи	40
Завдання 3. ДОСТАТНІ УМОВИ ЕКСТРЕМУМУ. УМОВНИЙ ЕКСТРЕМУМ. ВАРІАЦІЙНІ ПРИНЦИПИ	43
3.1. Достатні умови екстремуму	44
3.2. Умовний екстремум. Задача Лагранжа. Ізопериметрична задача	50
3.3. Задача на екстремум функціоналу з рухомими кінцями. Умови трансверсальності	62
3.4. Варіаційні принципи	72
Задачі для самостійної роботи	74
Запитання для самоконтролю та підготовки до екзамену (заліку)	76
Список рекомендованої літератури	78

